

[Leonhard Hansen.]

tilfældet, det er kun undtagelser, og der kan jo være brodne kar i alle lande og indenfor alle kredse — det ved vi meget godt. Men til gengæld er kontrollen så stærk — det er den fuldkomne unødvendige kontrol, man mener, man ikke bør dække —, så effektiv, at det er meget, meget sjældent, at der slipper utilbørligheder igennem, og det betaler sig ikke.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh talte også om De samvirkende Fagforbund — og jeg kan se af referaterne, at dem blev der også talt om forrige gang —, men jeg kan i denne forbindelse sige til det ærede medlem, at De samvirkende Fagforbund har ikke noget med arbejdsløsheds-kasserne at gøre. De samvirkende Fagforbund er en hovedorganisation for de faglige organisationer. Arbejdsløsheds-kasserne mødes såvidt mig bekendt til eet årligt møde, som arrangeres af direktoratet; iøvrigt er arbejdsløsheds-kasserne fuldkomne suveræne hver for sig.

Hvad angår landskasserne, synes jeg ikke, at noget af de argumenter er holdbart, som oppositionen har fremført om, at man bør give tilladelse til oprettelse af stedlige landskasser. Det ærede medlem hr. Sønderup mener, at det er forkert at tvinge folk, som har en afvigende opfattelse, ind under de stramme fællesregler. Men hvad er det for en opfattelse, de pågældende har? De har jo ikke anden opfattelse, end man iøvrigt har i arbejdsløsheds-kasserne. Det, de ønsker, er at få understøttelse under arbejdsløshed og få denne understøttelse suppleret fra statens side, således at de kommer ind under samme regler, som gælder for de andre arbejdsløsheds-kasser. Det er jo ikke nogen anden opfattelse end den, som alle de andre 99 pct. af arbejdsløsheds-kasse-medlemmer har. De vil altså have deres arbejdsløsheds-kasse statsanerkendt, og jeg har ikke det fjerneste imod den gruppe af mennesker, der er tilsluttet den eneste udenfor de statsanerkendte arbejdsløsheds-kasser stående arbejdsløsheds-kasse, altså den kristelige. Det var efter min formening ikke godt, om der her i landet ikke skulle være andre troende end dem, der er tilsluttet denne arbejdsløsheds-kasse. Der findes titusinder, ja hundredtusinder indenfor arbejderklassen, som er troende, og det manglede bare, at de skulle forfølges af den grund. Men når de pågældende ønsker at stå i en kasse ganske for sig selv, så har jeg en lumsk anelse om, at der bagved dette ligger, at de ikke er besjælede af den solidaritetsfølelse, som alle de andre 99 pct.

af arbejderne her i landet har, og det sagde jeg i mit første indlæg, at det synes jeg slet ikke, de skal belønnes for — ikke spor. Der er ikke en kat, der gør de pågældende noget, når de kommer ind i arbejdsløsheds-kasserne, ingen vil genere dem, fordi de har en anden opfattelse trosmæssigt, end andre har. Jeg siger det her, for det må ikke være det, der er det afgørende; det er ikke det, der gør, at vi ikke mener at kunne anerkende den arbejdsløsheds-kasse. Det er i alt fald ikke spørgsmålet om tro, der er det afgørende.

Hvad angår forslaget om de kommunale beskæftigelsesudvalg, vil jeg gerne sige, at man skal ikke tro, jeg for mit vedkommende ville gøre mig til talsmand for, at der skulle slækkes et eneste sted på kontrollen i arbejdsløsheds-kasserne. Jeg har selv siddet ved kontrollen i en arbejdsløsheds-kasse gennem mange år. Engang imellem har der været en, som har forsøgt på at snyde sig igennem, men det er ikke lykkedes, og det er min bestemte opfattelse, at tillidsmændene rundt omkring er så vagtsomme, kender reglerne og bestemmelserne og gennemfører dem på en sådan måde, at man kan være ganske tryg for, at der ikke sker noget væsentligt misbrug overfor de mange arbejdsløsheds-kasser. Jeg vil ikke være med til på noget som helst område at slække på denne kontrol, og derfor er jeg blevet så forbavset over, at det ærede medlem hr. Sønderup igen siger, at der vil blive tale om en svækkelse af kontrollen, hvis man gennemfører ministerens forslag, som går ud på at afskaffe det tilsyn, som formændene for beskæftigelsesudvalgene har. Der er altså ingen grund til frygt, for den kontrol ønsker vi først og fremmest ikke svækket. Skulle det betyde, at dette forslag ikke gennemføres, græder jeg med tørre øjne over det.

Sønderup: Hvis man får indført den foreslåede bestemmelse om, at der kan gives statsanerkendelse for blandede landskasser, bliver kriteriet jo ikke, om der er tale om en mere eller mindre kristelig indstilling. Spørgsmålet er, om man har ret til at slutte sig sammen i blandene landskasser og til trods herfor erholde det statstilskud, som man altså nu en overgang ikke har kunnet få.

Når man fra visse sider er imod at gå ind i de eksisterende kasser, er det min opfattelse, at det ikke mindst skyldes den kendsgerning, at man i visse kredse har den opfattelse, at det klasse-mæssige, det klassebetonede er trukket altfor stærkt i forgrunden — mere end nødvendigt er.